reuocare. idoq3 ſurrexit tercia die Am
plius vt erigerz in nobis ſpem ad cele
ſtē aſcendit glãm quã ſpamus O
Sz q2 ſpes nõ oriť niſi ex fide immor
talitatis future. iõ non ſtatim aſcēdit.
ſed ſpacio .xl. diez interiecto in quo p
multa ſigna ⁊ argumenta verã aſtrue
ret reſurrõnem p q̃ animus ſolidareť
in fide ⁊ ſubleuareť ad ſperandã glãm
celeſtē N Poſtremo vt inflãma
ret ad caritatē miſit ſpũſſancti ignem
in die penthecoſtes. ⁊ quia nullus hoc
igne repleť. niſi qui q̃rit petit ⁊ pulſat
cũ inſtanti ⁊ importuno ſpei deſiderio
iõ non ſtatim poſt aſcenſionē miſit. ſz
decez diez ſpacio interiecto in quo di
ſcipuli ieiunantes. orantes ⁊ gemen
tes diſpoſuerunt ſe ad ſpũſſancti ſuſce
ptionem. Ac per hoc ſicut debitam ſer
uauit horã in patiendo. ſic in reſurgen
do. ſic in aſcendendo ad celũ. ſic etiam
ſpũm ſanctum mittendo ⁊ pter funda
tionē trium virtutũ predictaz. ⁊ pter
multa miſteria que in his tpibus im
plicanť. Et qm̃ ſpũſſanctus qui chari
tas eſt ⁊ per caritatē habeť eſt oĩm ori
go cariſmatũ. ideo cũ deſcendit ſpiri
tuſſcũs effuſa eſt plenitudo cariſmatũ
ad corpus xpĩ miſticum ↄſummandũ
Et q2 diuerſa mēbra debent eſſe in cor
pore pfecto. ⁊ diuerſoz membroz di
uerſa officia ⁊ exercitia. Hinc ē φ vni
datur per ſpũm ſermo ſapĩe. alij ſmo
ſcĩe. alij fides ⁊c̃. que enumerat apl's
j. cor. xij. que oĩa operatur vnus atz idē
ſpũs diuidens ſingulis put vult ſcd̃m
ſuam liberaliſſimã ⁊ puidentiſſimam
largitatē. Nunc manifeſtiſſime appet
quõ dñs noſter ieſus xp̃s per ſuã paſſi
onem reſurrõem ⁊ aſcenſionem ⁊ ſpi
ritusſcĩ miſſionē humanũ genus pfe
cte reformauerit reducēdo ad ſtatum
felicitatis eterne quē prius pdiderat
primus homo per pctm̃ inobedientie.

nam poſt ſpũſſancti miſſionem apoſto
li hoc qd̓ a dño audierunt. vicz. Ite in
mundũ vniuerſum predicate euangeli
um omni creature. qui crediderit ⁊ ba
ptiſatus fuerit ſaluus erit. ſtatim palã
predicauerunt ⁊ fidē xpĩ ac baptiſma
annũciauerunt. Quicunq3 vo ex iude
is vel gentilibꝫ fidem xpĩ ⁊ baptiſmũ
ſuſceperunt accipiebant ſpũm ſanctũ
per quē templum dei efficiebanť. Vñ
apl's. j. cor. iij. Templũ dei ſanctũ eſt
qd̓ eſtis vos Spũs enim ſcũs ſe infun
dens cordibꝫ fideliũ ⁊ accendens in a
more dei faciebat eos tabernaculũ ſan
cte trinitatis De hoc beatus aug. in li.
de trini. ſic ait. Dilectio que ex deo eſt
⁊ deus eſt, ꝓprie ſpũſſanctus eſt p quez
diffundiť in cordibꝫ nr̃is dei caritas.
p quam nos inhabitat tota trinitas. ⁊
ſic homo hñs deum in ſe p fidem ⁊ di
lectõem aſſecutus eſt dei fruitõez quã
prius amiſerat, pter lapſum primi ho
minis. nũc in preſenti per grãm ⁊ poſt
hanc vitam ſi in ſtatu gratie pſeuera
uerit in futura vita hoc eſt in regno ce
loz per gloriã Sic igiť ↄſummatũ eſt
⁊ pfectum illud bonũ hoĩs ad qd̓ crea
uerat eũ deus. ſ. ad fruitionē ſui.

Capitulum .VI.

Conſiderãs aũt malignus ſpũs q2 p paſſionē
⁊ mortem xpĩ redemptũ eſt genus hu
manũ. ⁊ φ ad fidē ipſius multi voca
renť. ac per ſacramentum baptiſmi a
ſordibꝫ omniũ peccatoz mundarenť.
⁊ oēs tales credentes in xp̃um filij dei
efficerenť valde infremuit. ⁊ qui ius
perdiderat ⁊ antiquum lucz cepit que
rere nouũ O Per baptiſmũ quip
pe vt dictũ eſt omne pctm̃ ſiue origina
le ſiue actuale pfecte deletur. manet tñ
adhuc fomes peccati nõ extinctus. id
eſt, pnitas ad peccandũ etiam in bapti

ſatis. Quod cernens hoſtis antiquus
hũani generis viꝫ hoĩes etiaꝫ fideles
⁊ poſt ſacramentuꝫ baptiſmatis ꝑ qđ
abluti a pctĩs fuerant eẽ ꝓnos ad pec
candũ ꝓpter fomitẽ pctĩ q̃ in ipĩs re/
manſerat oẽm maliciã ſuam ad temp
tandũ ⁊ ad decipiendũ genus huma/
num extendit ⁊ in tm̃ ꝑualuit ſtimulã/
do ⁊ inſtigando ad vitia ⁊ ad ꝯcupiſcẽ
cias carnis ⁊ mũdi ꝙ raro eſt aliquis
qui eius laq̃os euadere valeat. Quis
em̃ moderno tp̃e etiã inter fideles qui
non eſt lapſus vel labat̃ in ꝯſenſum vel
actũ pctĩ ꝑ Sꝫ heu ꝓpter morta/
le pctm̃ ꝑdit̃ puritas ⁊ innocẽtia bap
tiſmalis ⁊ priuat̃ hõ grã ſpũſſancti ⁊
efficit̃ iteꝝ filius ire ⁊ ꝑ ꝯñs incurrit
damnationẽ ꝑpetuam hoc eſt mortem
aĩe. Vñ ezechiel̃. viij. Anima que pec
cauerit ipſa moriet̃. Et beatus iacobꝰ
.j.c. Peccatũ cũ ꝯſũmatũ fuerit ipm
generat mortẽ. Quid g̃ nunc agere de
bet infelix ⁊ miſer peccator tot ingra/
tus beneficioꝝ ſibi a deo impenſoꝝ viꝫ
ꝙ creatus fuit ad ymaginẽ dei. ꝙ fuit
redemptus precioſo ſanguine xp̃i ⁊ ꝙ
fuit ablutus in baptiſmate ab oĩ fece
peccati qui iteꝝ incidit in ſordes viti
oꝝ ſe iteruꝫ deturpando ⁊ maculando
Rebaptiſari nõ licet q̃d g̃. deſperabit
deuenia abſit. Benigniſſimus em̃ ꝯdi/
tor noſter ꝯſiderãs ⁊ cognoſcẽs figmẽ
tum noſtꝝ eẽ fragile ad peccandũ ꝓut
ipſe dt in geñ. viij. Senſus em̃ hoĩs ⁊
cogitatio hũani cordis in malũ ꝓna
ſunt ab adoleſcẽtia ſua Nolẽs etiã ſu/
um ſanguinẽ q̃ innocenter fuſus eſt ꝓ
nobis. eẽ ꝓ nobis fruſtratũ ex ſua inef/
fabili pietate prouidit nobis de reme/
dio ſalutari ſtatuens ſacrã e quibꝰ pre
cipiũ eſt pñia q̃ valet ⁊ poſt baptiſmũ
maculas ꝑ peccatũ ꝯtractas abluere ⁊
delere ⁊ grãm ꝑditã reformare. de hac
pietate ⁊ mĩa dñi Beatus gre. ſuꝑ illo

iob. Nunquid armilla ꝑforabis max
illam eius Maxillã dñs leuiathã iſti
us armilla ꝑforat q2 ineffabili mĩe ſue
potentia ſic malitie antiqui hoſtis ob/
uiat vt aliqñ eos etiã quos iã cepit a/
mittat ⁊ q̃ſi ab ore illius cadant q̃ poſt
ꝑpetratas culpas ad innocẽtiã rede
ant. Quis aũt hoĩm leuiathan iſtius
os euadat vt illicita nulla committat.
Quis etiã ore illiꝰ ſemel raptus max
illã eius euaderet ſi ꝑforata non eſſet
an nõ in ore petrũ tenuit cũ negauit eũ
an nõ in ore dauid tenuit. cũ in tãtam
ſe luxurie voraginẽ merſit ſꝫ dũ ad vi/
tam vtrũqꝫ ꝑ pñiaꝫ reduxit leuiathã iſte
eos aliquo mõ quaſi ꝑ maxille ſue fo/
ramẽ amiſit. Sed hinc cognoſcimus
ad quantũ redemptori hũani generis
debitores ſumus q̃ non ſolũ nos in ore
leuiathan ire ꝓhibuit ſꝫ ab ore etiã re
dire ꝯceſſit q̃ ſpem peccatori nõ abſtu/
lit q2 maxillam eius vt euadẽdi viam
tribueret ꝑforauit. Vbiqꝫ g̃ nobis
occurrit ſuperna medicina quia ⁊ de/
dit homini precepta ne peccet ⁊ tamẽ
peccanti dedit remedia penitentie ne
deſperet. Hec grego. Ecce quomodo
miſericordia ⁊ pietas domini ex omni
pte ꝓuidit de medicina ⁊ remedio pec
catoribꝰ etiã poſt baptiſma in peccata
corruentibꝰ. Qui vero tam piam me/
dicinam ꝓpter ſuas iniquas volupta/
tes ⁊ cõcupiſcentias ⁊ turpitudines
negligit quid aliud q̃ꝫ in ꝑditionem
perpetue damnationis voluntarie pe/
git. Nullam enim excuſationem tem/
pore vindicte ⁊ ire dei pretendere pote
rit De hoc beatus gregorius in quadã
omelia. ſic dicit. non eſt iam quod ho/
mo excuſationis inueniat deus deſpi/
citur ⁊ expectat contemni ſe videt ⁊ re
uocat iniuriam de contemptu ſuo ſuſ/
cipit ⁊ quandoqꝫ tamen reuertenti e/
tiam premia promittit ⁊ non ſolum

qñ ꝗ̃ꝛ ꝑ etiam frequenter. imo ſemp.
Unde beatus auguſ. Uelit nolit noua
tus hereticus. vere penitentes patus ē
ſuſcipere xp̄s ¶ Conſiderantes
igiť tantam pietatem in viſceribꝫ dei
noſtri erubeſcamus ⁊ timeamus iace-
re in prauitatibꝫ noſtris. ⁊ ideo non
tardemus ꝯuerti ad dñm. nec differa
mus de die in diem. ſed quanto citius
ſalubrem pñiam ꝓ noſtris reatibꝫ aſſu
mamus. deponamus veterem hoīem
ſancte ⁊ religioſe viuendo vt gratiaꝫ ⁊
miſericordiam dei inueniamus tp̄e oportu-
no in extremis noſtris.

¶ Capitulum VII. ℟

Notandū autē
quō accedere debeamus ⁊ gra
tiam inuenire. dñs noſter per os ſapiē
tis ſpūſancto inſtructi edocet dicens
verba ſuperius in principio ꝓpoſita vi
delicet. Fili accedens ad ſeruitutē dei
⁊c. In quibꝫ verbis dñs noſter tanꝗ̃
pr̄ pijſſimus vocans nos filios vt nos
beniuolos ad obediendū faceret oñdit
nobis viam viuendi ⁊ perueniendi ad
ſeipſum. nā in iſtis breuibꝫ dictis vt
infra patebit ꝯſiſtit tota ſalus hoīs
Ut aūt materia pñs ꝯgruentius po
nať ſcḋm intentōem ſcribentis dictātis
vel colligentis ⁊ facilius intelligatur
quantū ad fructum. ſi tñ audientis di
cať vel ponať. hec autoritas per iſtum
modum. Fili accedens ad ſeruitutem
dei ſta in timore ⁊ iuſticia ⁊c. In qua
autoritate triplex ſtatus electoꝝ ꝯpre-
henditur. vicꝫ incipientium. ꝓficien-
tium ⁊ perfectoꝝ. Status incipientiū
ſiue penitentiū ꝯſiſtit in tribꝫ. ſ. in ꝯtri
tione. ꝯfeſſione ⁊ in ſatiſfactōe. Sta-
tus ꝓficientiū etiam in tribꝫ. in vitio-
rum deteſtatōe. virtutū operatōe. ⁊ tē
ptationū perpeſſione. Status pfecto-
rum ſimiliter in tribꝫ. vicꝫ cordis mū
dicia ſiue puritate. dei caritate ⁊ in cre
atoris omniū ꝯtemplatōne. Primus
ſtatus notať cum dr̄. Fili accedens ad
ſeruitutē dei. Scḋs cum ſubiungiť ſta
in timore ⁊ iuſticia. ⁊ prepa animam
tuam ad temptatōem ⁊ ſuſtine. Terci
us qñ ſubinferť Coniungere deo ¶
Et qꝛ ad regnū dei nemo poteſt puenī
re niſi ſit in ſtatu penitentiū. ꝓficienti-
um vel perfectoꝝ. ideo pꝫ manifeſte vt
dictū eſt ꝙ omnia que neccāria ſunt ad
ſalutē hoīs in iſtis breuibꝫ ꝯprehendū
tur verbis Nunc igiť put dñs donaue
rit ꝓcedendū eſt ad materiā mō aſſum
ptam declarandā ⁊ exequendā Sꝫ an
teꝗ̃ ꝓcedať ¶ Sciendum eſt ꝙ
colloquia edificatoria ex ore ſeniorū
ad iuniores prolata magis inſtruūt ⁊
edificant ꝗ̃ ſimplex lectio. Qḋ affir-
mat beatus greg. cum dr̄. Collocutōis
vox plus ꝗ̃ lectionis ſermo corda tor
pentia excitat. Hoc igiť attendens in
hoc tractatu per modū dyalogi vicꝫ in
terrogantis ⁊ rñdentis ꝓcedere diſpo
ſui. hoc eſt patris ſpūalis rñdentis ⁊
inſtruentis. filij vero ſpūalis interro-
gantis ⁊ informatōnem recipientis.
Pater ergo ſpūalis filiuꝫ ſpūalem al-
loquiť dicens verba prea ſſumpta. Fi-
li accedens. Accede inquā primo pro
peccatis pñiam agendo. ⁊ ſta in timo-
re vitia fugiendo. ⁊ iuſticia opa virtu-
oſa faciendo. ⁊ prepa aīam tuam ad
temptatōem impugnationibꝫ dyabo-
licis reſiſtendo. ⁊ ſuſtine in bona vita
pſeuerando. Coniungere deo ipſi ꝑ ca
ritatē firmam adherendo. Si iſta fece
ris gratiam ⁊ gloriam apud dominuꝫ
obtinebis. gratiam in preſenti. ⁊ glo-
riam in futuro. Amen.

¶ Explicit prohemium.